

TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK



LT Javorek 2005

A pohádky je konec

ONA: ^C Stmívá se nad ^F královstvím,
^F ^C ^F
závist je smutek a splín

ON: ^C ^F Závist potutelná,
^C ^F ^C
číhá je nesmrtelná.

OBA: ^F ^G ^C ^F Tam, kde láska vládne, závist je ztracená
^G ^{Dmi} ^G ^C
shání srdce prázdné z lásky bývá zmatená

Ref: ^F ^G ^C ^F ^G ^C Bim bam zvon vyzvání
^F ^G ^C ^F ^G ^C
blíží se svítání.

Svítá. Rozum šel spát. Z lásky zblázním se rád
Svítá a já mám strach, že láska je jen v pohádkách.
Tam, kde láska vládne, závist je ztracená
shání srdce prázdné z lásky bývá zmatená

Ref: Bimbam zvon vyzvání láska nás ochrání.

^D ^E ^A ^D Tam, kde láska vládne, závist je ztracená
^E ^{Hm}
shání srdce prázdné z pravdy šílí ..

Ref: Bimbam zvon vyzvání
blíží se svítání. Nánánánáná ..

Láska nás ochrání.

Alison Gross

Asonance

- ^{Emi}
1. ^{Emi} ^D ^G ^{H7} Když zapadlo slunce a vkradla se noc
^{Emi} ^D ^G ^{Ami} ^{H7} a v šedivých mracích se ztrácel den
^{Emi} ^D ^G ^H a když síly zla ve tmě převzaly moc
^{Emi} ^D ^D ^{Emi} tu Alison Gross vyšla z hradu ven
2. Tiše se vplížila na můj dvůr
a jak oknem mým na mě pohlédla
tak jen kývla prstem a já musel jít
a do komnat svých si mě odvedla

Barbora píše z tábora

- D** **A**
1. Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku z letního tábora,
D
jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora.
2. Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list, polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena.
3. Myslela jsem prostě že budou různé soutěže, slíbili bojovku,
Pak jsme hráli vybíjendu na ovce a na schovku.
4. Štefan – hlavní vedoucí – chodí s naší vedoucí, která je příšera,
Scházejí se, líbají se u totemu za šera.

Emi

A **D**
Ref: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív,
Hmi **Emi**

A **D**
Dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Stýv.
D7 **Emi**

A **D**
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve,
Hmi **Emi**

A

D
Řekla bych nebuď nesmělý, líbej mě Stýve.

5. Závěrem dopisu ještě trochu popisu, ta bréca vedoucí
Je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí.
6. Když běží po lese, všechno na ní třese se, užívá mejkapu,
co na ní ten Štefan vidí to já prostě nechápu.

Ref: Proč jsem se nenarodila...

P. S. je tady ještě:

7. Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista, pojedem do písku,
máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku.
8. Když jsme se koupali, všichni na mě koukali, je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem, už jsme prostě nemožná.

D
Emi **F#mi** **D**
Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív.

Briga Polina

Paběrky

(kapo 2)

- C** **F**
1. Tu píseň vítr zavál od zálivů až sem
G7 **C**
drsnej nápěv tuleňářů co opouštěj svou zem
F
ploutve tuk i kůže maj cenu zlatejch žil
G7 **C**
tak se v Núfaundlendu každej blázen nalodil

R: Tak na zdraví pojď připít mý starý Polině
ať místo v moři topíme se spolu ve víně
v tuleňářský knajpě všem chlapům dáme vzor
zakrátko jim i s Polinou zmizím za obzor

2. Férvedr páru dává i Džeksn plachty zved
však brigu Polinu teď vidí naposled
soutěskou útesů málem jak sebevrah
starej Gáj loď protáh on nikdy neměl strach

R:

3. Vichřice ať běsní ať vlny nadouvá
Polina svý boky v divým tanci rozhoupá
v žilách potomků Vikingů koluje krev a rum
nejeden plavčík z východu tam přišel o rozum

R:

4. A jsme doma zpátky v přístavu Sejnt Džon
Polina je v doku utich palubní zvon
lovci kroutěj krky zdvihaj se od stolů
když kantýnou proplouvá Dejsy nebo Lů

R: Tak na zdraví pojď připít mý starý Polině
ať místo v moři topíme se spolu ve víně
v tuleňářský knajpě všem chlapům dáme drink
i kdyby už poslední dolar v kapse cink

Dál, dál, dál

Pacifik

- A** **C#mi** **D** **E7**
1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal,
A **C#mi** **D** **E7**
horečkou tě nohy povedou,
A **C#mi** **D** **E7**
nepřemejšlej, chvilku nato ruksak rychle sbal,
D **H7** **E7**
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
 tam, kde břeh ukřívá drahý kamení,
 dál, dál, dál tou řekou mámení,
 tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v té zemi spát,
 nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl,
 máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
 a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát,
 už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej klidně spát.

R:

Darwin?

Karel Kryl

1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
 kdo nechtěl být "přivtělen", musel vlastnit kvéry,
 k zabránění panice roztáhly se dráty,
 vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó.

2. Státy měly povahu zuřivého býka,
 dovolím si úvahu, corridy se týká:
 vezmi hadr červený - býk je z něho jelen,
 a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
 3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
 místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
 rozvíjí se všestranně, okusuje hloží,
 jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
 4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
 mezitím mu v revíru vzrostla populace,
 oblékl si halenu, zavolał si lovce,
 aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
 5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
 vědec je však potvora a genetiku nechce:
 "Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
 z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!"

6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
vysoká se nažrala předepsané dávky,
velká změna nastala, ale - chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
z laní že jsou kačeny a on sám je - mýval:
"V postavení zoufalém pokusím se přežít,
lépe býti mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!"
8. Kačeny i mývali mají rádi vodu,
potají se stýkali - dali základ rodu,
nahore se radují z územního zisku,
u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
lidstvo už se nemnoží - oddává se pivu,
nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
"Odstraníme hranice! Otevřeme dvěře!
Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!"
11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
otevřeli hranice, podlehli tak dravcům,
a než přišly opice, patří vláda ssavcům, ach jó.
12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
najednou jsme v pravěku: Homo peče bůček!
Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechceš být "přivtělen", musíš vlastnit kvéry,
k zabránění panice roztáhnou se dráty,
vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...

Jó, třešně zrály Waldemar Matuška

- C G C
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 Ami F G7 C G
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C G C
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 Ami F G7 C G7
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnál.
C Ami Dmi G7 C
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 Ami F Dmi G7 C
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

- 5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej̃m horám v dáli,
E7 Ami F Dmi G7 C G C
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

M.A.S.H. 4077

film

1. Když přijdou chvíle jak je znáš, jako v poušti klopýtáš,
Dmi G C Ami
jen Bůh ví kolik nadějí a vzpomínek co zahřejí,
Dmi G C Ami A7
v nich rád se vracíš domů, tak věř si u sta hromů
F Hmi7 Ami
a trápení svý jednou rozmotáš.
2. Když přijdou chvíle loučení, bouře život promění,
je vzácná každá hodina, když vítr vát už začíná.
Mámě píšeš z války a psaní do obálky
s rozechvěním v srdci zastrčíš.
3. A plují mraky tisíc mil, nový svět si objevil,
má cenu každých svítání jen pláč se skryje do dlaní.
Stárneš v týhle válce a kreslíš na obálce,
čtyřlístek, co zbejvá pro štěstí.
4. Chceš zpátky letět nebo plout a někde v trávě procitnout,
když všechno jednou konec má a další cesta začíná.
Letět zpátky domů, kde znáš i stíny stromů
/: a celej den si s dětmi můžeš hrát :/

Milionář

Jarek Nohavica

1. U nás v domě říkají mi Franta Šiška,
bo už od pohledu chytrý jsem jak liška,
a když kerý něco neví, nebo když je na co levý,
tak jde za mnou a já všecko najdu v knížkách.
Ha ha, ha ha ha, tak jde za mnou a já všecko najdu v knížkách.
2. Raz mi říkal jeden známý dole v baře,
Že s tů hlavu moh bych do milionáře,
Čemu ne říkám si brachu však má Železný dost prachů,
No a Čechovi se podívaš do tváře.
Ha ha, ha ha ha, no a Čechovi se podívaš do tváře.
3. Dostal jsem se mezi partu uchazečů,
Nikdo nemá šajnu jak tam nervy tečů.
Všecko viděl jsem to hnědé, tak jsem zmáčknu ABCD,
No a už mě kurva ke stolečku vlečů.
Ha ha, ha ha ha, no a už mě kurva ke stolečku vlečů.
4. Čech to začal takým malým interview,
Co prý robím, jestli kůřím a co piju.
Tak jsem řekl co jsem řekl, on se evidentně leknu,
a už začli blikat světla ve studiu.
Ha ha, ha ha ha, a už začli blikat světla ve studiu.
5. První otázka prý co je ukulele,
Tož to se přiznám měl jsem bobky u prdele.
Tak jsem radši hlavu sklonil, abych to všecko neskonil,
Říkám chtěl bych se obrátit na přítele.
Ha ha, ha ha ha, říkám chtěl bych se obrátit na přítele.
6. Lojza byl po hlasu silně nevyspalý,
Asi zase celu šichtu prochlastali.
Bylo slyšet jak tam dychá, ale 30 vteřin ticha,
To je tak když se vám kamarád navalí.
Ha ha, ha ha ha, to je tak když se vám kamarád navalí.
7. Moju staru zatím braly doma mory,
Lidi ohryzavali televizory.
Tady nešlo nad čím plesat, tož padesát na padesát,
Ať vím jestli su to ty bulharské hory.
Ha ha, ha ha ha, ať vím jestli su to ty bulharské hory.
8. A už jasně na tom komputeře svítí,
Buď to je to za A vzácné luční kvítí.
Nebo za B nástroj strunný, tu jde kurňa o koruny,
A ja stejně jak na začátku jsem v řiti.
Ha ha, ha ha ha, a ja stejně jak na začátku jsem v řiti.
9. Čech tam zatím mával temi svými čísly,
Tak říkám Franta napí se a myslí.
Jaké tudy saky paky, obrátíš se na diváky,
Však tu zatím za ty prachy enem kyslí.

- Ha ha, ha ha ha, však tu zatím za ty prachy enem kyslí.
10. Sám sem byl zvědavý co publikum zvolí,
Bo aj v obecnstvu možu sedět volí.
90 % za B, ale to mi přišlo slabé,
bo co není stopro to mě dycky skolí.
Ha ha, ha ha ha, bo co není stopro to mě dycky skolí.
 11. Ještě že se chlapcu z boja neutíká,
Říkám pane čechu pujdem do rizika.
Měl jsem v gaťach naděláno, ale Čech zakřičel ÁNÓ,
máte pravdu je to nástroj hudebníka.
Ha ha, ha ha ha, měl jsem pravdu je to nástroj hudebníka.
 12. Lidi tleskali bo úspěch to byl plný,
Radostí зробily dvě mexické vlny,
A já co mam srdce skromné, jako všeci z Dolní Lomné,
sem byl spokojený bo sem úkol splnil.
Ha ha, ha ha ha, sem byl spokojený bo sem úkol splnil.
 13. Pane Čechu nerad přetáhnul bych strunu,
Končím hru a беру tisícikorunu.
Čech se jenom chytnul stolu, obočí mu spadlo dolu,
no a už se modrý ku podlaze sunul.
Ha ha, ha ha ha, no a už se modrý ku podlaze sunul.
 14. První třídu do Ostravy Intercity,
V jídelňáku celu cestu valím kyty.
A ta stovka co mi zbude, to je příspěvek na chudé,
bo Ostrava je region rázovitý.
A ta stovka co mi zbude, to je příspěvek na chudé,
bo Ostrava je region rázovitý.

Morituri te salutant Karel Kryl

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
G Ami D7 G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D Emi D(-)
a pírkou touhy z křídel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
D
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi D7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi D Emi D Emi H7(-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R:

No to se ví Kapitán Kid

1. To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
od pondělka na koni letos jako předloni,
je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
jipijou, jipijou, ňáký cizí krávy hnát.
R: No to se ví, zase se sejdem,
za sedm let či příští tejden,
budeme hrát, budeme zpívat,
přijďte se dívat, bude nám hej.
2. Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.
R:
3. Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.
R:
R:

Píseň malých pěšáků Žalman / Joan Baez

1. Je nás víc než loni,
obyčejnejch pěšáků,
chodíme hledat víru svou,
v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.
2. Ráno bývaj' smutný nádraží,
lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci silnice...

R: Má svou jistou píseň,
s košilí kdo spí drátěnou,
ó, lidé, tiše půjdem
do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty svý
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,
co hledaj' mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou
a pak v objetí s nimi odletí.

R:
3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

Podvod

Nedvědi

EmiAmi **AmiDmi**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
DG **GC C G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
AmiDmi **Ami/C** **EmiAmi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
AmiDmi **H7E7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
AmiDmi **G**

R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
EmiC **Ami**
ti říct, že už ti nezavolám,
AmiDmi **DG**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
GC **H7E7**
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
EmiAmi
teď je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:
R:

Pozdrav z fronty

Daniel Landa

- Emi D G Hmi**
1. Nádhernej večer, tak začínám psát
C D D#
a víno mi dodalo sil,
Emi D G Hmi
Bůh mi byl svědkem, když měl jsem tě rád,
C D D#
to tenkrát snad ještě byl.
2. Tvý dopisy všechny jsem tisíckrát čet,
v nich stálo, jak v tvém klínu spím,
však s posledním volnem se roztříštil svět,
v němž nikdy tě neopustím.

Ami D Emi
* Pak u vlaku ty, cizí žena,
Ami D Emi
promiň mi, že jsem ti lhal,
Ami D Emi C
ještě teď slyším tě toužebně sténat,

Emi C D Emi
tu tvoji fotku jsem roztrhal.

3. Už nepřijdu nikdy tou pěšinu k vám,
víš, já jsem teď tady, ty tam,
u díry v blátě se sám sebe ptám
a sám si i odpovídám.
- ** Proč u vlaku jste stály na mě jste se smály,
ty a moje máma, starší cizí dáma.
Dětskej pokoj? K smíchu! Po večerním tichu,
rozhovory vážnou, vždyť mám duši prázdnou,
vzpomínky jen bolí, ať už na cokoli,
ztracenej je klíč, už abych byl pryč,
zpátky se chci vrátit, ne se tady ztratit,
fronta zpátky láká, domov pro vojáka.
4. Když země je rozrytá polibky děl
a hvízdání protíná vzduch,
píše ti kacír, co do pekla chtěl,
pro mámení barevných stuh.
5. Pro tenhle okamžik nemůžu lhát
a utíkat, jak malej kluk,
ať jinej zabuší u vašich vrat,
mě uhranul polnice zvuk.
- ** Když zatroubí nám k boji, tak to za to stojí,
nenávisť i láska, kolem země praská,
plameny se mají, když si s náma hrají,
pak nastane klid a my snad můžem jít,
každej do své díry, bez Boha a víry,
z ušlápnutejch branců zbyla banda kanců,
tak se teda mněj a něco si přej,
než se nebe zřítí a tak skončí žití.
- * A tak posílám ti pozdrav z fronty,
oheň už přestává hřát,
víno je silný a teploučký střílny,
přijmou mě s láskou až odejdu spát.

Sotva se narodíš

Hop trop

1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
ocelovou, bez parády,
[: co kmáni dostávají' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
do pole hnal proti sobě,
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

Sportu zdar!

Jarek Nohavica

1. V neděli v pět deset, sraz u Baníku,
desítka vleze se, pak ještě jedna,
co čumíš, frajere, chceš do ciferníku,
jestli mě dožereš, hele, jsem bedna!
Tribuna na stání, necpi se, vřede,
hadráři-Spartani, Ostrava, jedem!
Už to má správný var, jen počkej, až tě ...
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
2. Tři nula na rohy a jinak šul-nul,
berte je přes nohy, liga je liga,
dnes jsem měl odpolední, tak jsem to bulnul,
zacláníš, chlape, sedni, navalte cíga!
Zelená je tráva, rozhodčí, nekřepči!
Ostrava, jedem, Ostrava, Lička je nejlepší!
Pětku mě lístek stál, tak se ukažte!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!

3. Lumpové, hovada, Chovanec - karta,
jesličky, paráda, šij to na bránu!
Bijte je, Pražáky, hanba, Sparta,
jaký saky-paky, sedm banánů!
Stojím v davech lidu, jsem fanda svého klubu,
ten gól byl z offsidu, sudímu rozbít hubu!
Kde je ten autokar, propíchnout pláště!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
4. Ty mlč, ty páprdo, no, ty v tom baloňáku,
fotbalu rozumíš jak koza nákladáku,
být sebou, tak nežvaním a rychle mažu,
jinak se neubráním a pak ti ukážu!
V neděli v půl desáté, kdo umí, ten umí,
hej, vrchní, co děláte, pět nula na rummy!
Já bych jim ukázal, na šachtu s nima ...
Dobrý den, sportu zdar, fotbal je prima!

Srdce a kříž

Karel Kryl

- Cmi** **G7** **Cmi**
1. Kotvu mi dala a srdce a kříž,
Bb7 **Fmi** **G7**
že prý mě ochrání, až budu v poli,
Cmi **Bb7** **Fmi** **G7**
pak se mi vzdala a noc byla skrýš,
Cmi **Bb7** **Fmi** **G7**
polštářem svítání, peřinou stvoly.
Cmi **Bb7**
 - R: Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou,
Fmi **G7**
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít,
Cmi **Bb7** **Cmi** **Fmi**
potom neplač, Kamilo, potom neplač, Kamilo,
Cmi **G7** **Cmi** **G7** **Cmi** **Fmi** **Cmi** **G7**
najdi si někoho, kdo tě snad nežli já víc bude chtít.
 2. Viděl jsem rybáře, nad člunem stál
za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal,
svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.
 - R:
 3. Výložky zlatil jen zvířený prach,
písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach,
nedal bych za nový zlámanou grešli.
 - R:
 4. Zvedl jsem zraky a tiše se smál,
záblesk vtom zasvítil, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval,
bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo ...
 - R:

Jan Werich

- 16

10. Příhodová právě vařila kávu,
když dostala o katastrofě zprávu,
že jí železnice muže zabila,
zaplakala hořce, kávu dopila.

R: Příhoda odpočívá v Pánu,
Příhoda, co znal tunely,
Příhoda zemřel klidně k ránu
a, když skonál, kolejnice duněly.

11. Hlas lásky a matky Přírody
nedal spát vdově Franty Příhody,
na světě ji netěšilo vůbec nic,
až se vdala za muže od železnic.

R: Příroda, ta se umí ozvat,
Příroda a její hlas,
Příroda, ta se umí ozvat,
těžko jí odolat, když přijde čas.

Svátek škrpálů Klíč

A H E
1. Jen udupané hlíny kus,
D A E A
ubrus, konve, muzika a řev,
H E
zem roztočit jak káču zkus,
D A E A
leskne se přezka, vrže podešev.
E A E

R1: Pantofle, škorňe, dřeváky
A E
k tanci zvou bratry zouváky,
A H E
vždyť dnes máme svátek nemalý,
D A E A D A E A E A E A
my, vetché boty, staré škrpály.

2. Proč brodit se jen prachem cest,
čvachtat blátem, šlapat kamení,
nám nadevšecko poskok jest,
blázna krok je věčné kroužení.

R2: Podpatky dupou po štuce,
cvočky a milé onuce,
tak jen ještě chvilku, tisíc let,
nežli nás smrtka zuje naposled.

3.=1.

D A E A
R2: + nežli nás smrtka zuje naposled,
D A E A D A E A
nežli nás smrtka zuje naposled, amen, amen ...

Švorcák

Hop trop

1. S partou kluků v koutě na perónu
tejrli jsme jednou struny kytar lacinejch,
vo pár kroků dál se na nás díval
starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.
2. Hned se vecpal s náma do vagónu,
když zahoukal k vodjezdů ten ocelovej krám,
na kytaru na mým klíně koukal
a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.
- R: Nezdálo se, že je nákej švorcák,
co by neměl prachy, který dal by za novou,
měl podivnej hlas a divný voči,
říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.
3. "To vomlácený dřevo není k mání,
patří mojí máti a je starší nežli já,
je to dárek od někoho z mládí,
a ten jistě nikomu a nikdy neprodá."
- R:
4. Když jsem večer v neděli svý mámě
řek', že nákej cizí chlap se hrozně zajímá
o věc, která cenu má jen pro ni,
divil jsem se, co ji na tom tolik dojíká ...

Tonka

Wabi Daněk (Plížák)

1. Tak pojďte, kluci a holky, blíž, ať je nás tu víc,
pojďte sem, kdo bude dál, ten neuslyší nic,
tu podivnou historku vo Tonce a vo jednom pánovi,
kdo nebude poslouchat do konce, ten se nic nedoví.
- R: Proboha, Tonka, jo, to je kus zlatem kovanej,
vostrej jazyk a vostrej nůž má v botě schovanej,
jednu nohu má dubovou a druhou dřevěnou
a když se šuntá po štatlu, vrže jí v kolenou.
2. Sype si to takhle Tonka ulicí a vrazí do chláпка,
co má tak trochu pod čepicí a plave jak kocábka,
říká jí: "Pardon, madame, asi jsem do vás trop,
a jestli se náhodou neznáme, tak já jsem nákej Bob."
- R:

3. Chodili spolu až do rána lipovou alejí
a potom si Bob začal stěžovat: "Mě nohy bolejí,"
"a já je mám zase jak dřevěný," jo, Tonka odpoví
a rukou zatuká lehounce na dřevo dubový.
- R:
4. Bob, ten byl z fleku strážlivej a kouká na nohu,
a že to byl chlápek jízlivej, řek': "Já vám pomohu,"
a Tonka, ta se ani nehejbá a kouká jako šus,
a jak se Bob k tý noze vohejbá, vytáhne ten svůj brus.
- R:
5. Když viděl Bob ten hroznej knajf, dal ruce nad hlavu
a stojí a je z toho celej štajf, Tonka má zábavu,
a potom se najednou začne smát a tiše řekne jí:
"Račte se, madame, podívat, kdepak to stojejí!"
- R:
6. A potom se tiše votočí a klidně vodchází
a ruce má v kapsách a píská si a nic mu neschází,
a Tonka, ta se za ním vožene a leží na zemi
a vidí dvě nohy dřevěný v kanále vražený.
- R:
7. Tahala nohy ze všech sil z tý díry v kanále
a přitom se celá zpotila a měla namále,
a najednou se vám položí a už nedýchá,
jenom ta poslední nadávka zazněla do ticha.
- R: Proboha, Tonka, jo, to byl kus, a už je pod hroudou,
a jí zpívám to svůj blues a roky, ty zatím jdou,
měla vám funus tutovej a rakev na míru,
a Bob má z tý nohy dřevěný nohu u klavíru.

Tři citronky

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině
C Ami Dmi G7 C
Jenom tři malé citronky zůstaly na hladině

Ami Dmi G7
Ref: Rybaroba rybaroba rybaroba čuču
C Ami Dmi G7
Rybaroba rybaroba rybaroba čuču
C
zůstaly na hladině
Jeden z nich povídá přátelé: netvařte se tak kysele
Vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé

Ref:
2. A tak se citronky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál
A tak se plavily do dále až na ostrov korálový

Ref:
3. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera
Sebrala citronky i s kůrou a zakončila tak baladu mou

Tři kříže

Hop trop

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
- R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...
- Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Tvůj čas

Pacifik

1. Tvůj čas jen hvězdy měří, tvůj čas má někde cíl,
ten hledat budeš stěží přes kameny a jíl,
pojd', trosečníku bludný, a dál se se mnou dej,
jsou dálky tolik svůdný, tak víc už neváhej.
- R: Neváhej jít, ať šilencem jsi cest,
neváhej snít pod nebem plným hvězd,
dej ruku svou do dlaní tý tvojí dálce na hraní

^E a dej se vést, ^{H7} a ^E dej se vést.

2. Tvůj čas má sloky krátký a mlhu před sebou,
tvý kroky jsou tak vratký, když stíny kolem jdou,
tam na konci zní zvony, a pak se dobře měj,
tvý cesty dálkou voní, tak víc už neváhej.

Zelené francouzské pláně

Asonance

1. Tak jakpak se máš, Willy, ^D příteli můj, ^G ^{Emi}
^A dovolíš, jen si sednu do stínu na hrob tvůj. ^G ^A
^D Horkým letním sluncem jsem rozpálená, ^G ^{Emi}
^A chodím celý den a jsem unavená. ^G ^D
^{Emi} Podle náhrobku vidím - slavils osmnáct let,
když jsi v zbytečné válce opustil tenhle svět. ^A ^D ^A
^D Doufám, že zemřel jsi čistý a hned, ^{Emi}
že jsi nestřílel první, když přišel rozkaz vpřed. ^A ^G ^D
Ref: Hrály píšťaly k tomu, nesli tě zpátky domů ^G ^D
^{Emi} a zazněly salvy, když tě spouštěli níž. ^A ^D
A když kněz dělal kříž nad tvým tělem, ^G ^A
začly dudy zvolna hrát tesknou píseň. ^G ^{Emi} ^A ^D

2. Zanechal jsi tu dívku nebo snad ženu svou,
vzpomínky v jejím srdci nikdy nevyblednou,
i když zemřel jsi dávno, před mnoha lety,
v jejích očích jsi zůstal osmnáctiletý.
Nebo jsi pouhý cizinec beze jména
v dlouhém seznamu padlých, jehož připomíná
zažloutlá fotka chlapce s hnědýma očima,
která nikoho dávno už nezajímá.

Ref: Hrály píšťaly...

3. Na francouzských pláních vlčí máky kvetou,
barvy ze strání svítí pestrou paletou,
horký letní vítr začal od moře vát,
žádné pušky a plyn, žádný ostnatý drát.
Jenom tisíce křížů tady v písku stojí
a svým tichým hlasem k oblakům žalují,
že z touhy člověka vládnout vzešlo utrpení,
že zničil a proklel celá pokolení.

Ref: Hrály píšťaly...

- + A když kněz dělal kříž nad tvým tělem, ^G ^A
začly dudy zvolna hrát tesknou píseň... ^G ^{Emi} ^A ^D

Zítra ráno v pět

Jarek Nohavica

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Ztráty a nálezy

Hlavalam

Ami G Dmi Ami E

1. Kolikrát jsem minul tuhle výlohu s panáčkem od sazí,
nikdy jsem nepřišel na to, co znamená "ztráty a nálezy",
když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, trochu mě zamrazí,
vždyť i v mém životě hrají hlavní roli ztráty a nálezy.
- R: A tak ať hledám či nehledám, staré ztrácím, nové nalézám,
něco mám a pak nemám zase nic,
říkají, že je jen klam úsměv čarokrásných dam,
stále ztrácím a nalézám, někdy málo a někdy víc.

2. Najít můžeš černé peklo a ztratit zas nejmodřejší nebe,
vždycky však pamatuj na ztráty-nálezy, nechod' hledat sebe,
až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději,
vždyť kdo hledá, najde, a tak znovu hledat začínej raději.
- R: Jednou ten koloběh poznáš, že staré ztrácíš, nové nalézáš,
něco máš a hned nemáš zase nic,
proto včerejšek dnes smaž, málo vezmeš a snad více dáš,
stále ztrácíš a nalézáš, někdy málo a někdy víc.
- Ami G Dmi Ami E Ami
- *: Co dál k tomu říct ...

Žirafák

Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij

1. V Africe, tam teče Nil, tam je zvířat plno,
tam se jednou provalil průšvih jako Brno,
slon to byl, kdo hloupě řek': "Svět je před potopou,
žirafák má románek, s kým? No s antilopou!"
- R: A hnedle šum a hněv a zlost, jen papoušek řek': "Tak už dost,
tenhle žirafák je král, krk dlouhý má, on vidí dál."
2. Bude zetěm antilop, on, a kdeže zetěm,
i když se mu tvrdilo, že rovnost vládne světem,
antilopám zdá se být povýšený velmi,
tak ti dva šli radši žít kam? No mezi šelmy.
- R:
3. Křičeli: "Je rohatá!", žirafák prásk' fousy
a řek': "Dnes už všechna zvířata rovnoprávná jsou si,
když ji však mé okolí nebude mít rádo,
říkejte si cokoli, já opouštím stádo!"
- R:
4. V Africe, tam teče Nil, ale teď i slzy,
táta žirafák se zpil, matku život mrzí,
neplatí už zákony, a to v žádném směru,
když ten fešák bizoní vzal si jejich dceru.
- R: Žirafák to proflák', mýlil se, jó, tak jak tak,
ale nejvíc ten, kdo řval: "Krk dlouhý má, čímž vidí dál!"

Seznam písniček:

A pohádky je konec

Alison Gross

Barbora píše z tábora

Dál, dál, dál

Darwin?

Jó, třešně zrály

M.A.S.H. 4077

Milionář

Morituri te salutant

No to se ví

Píseň malých pěšáků

Podvod

Pozdrav z fronty

Sotva se narodíš

Sportu zdar!

Srdce a kříž

Strojvůdce Příhoda

Svátek škrpálů

Švorcák

Tonka

Tři citronky

Tři kříže

Tvůj čas

Zelené francouzské pláně

Zítř ráno v pět

Ztráty a nálezy

Žirafák